

Tilbøjelighed til, naar Lejlighed maatte gives, at indtage en særlig Stilling til disse 4 Skattelove. Ved de Udtalelser, jeg fremkom med i den Anledning, tog jeg udelukkende Sigte paa det ærede Medlem for Skive og de Medlemmer inden for hans Parti, der mulig maatte dele hans Anskuelser, og jeg fandt saa meget mere Grund til at fremsætte de Udtalelser, jeg brugte, som det forekom mig, at den Holdning, det ærede Medlem for Skive under Skattelovens 1ste Behandling indtog, faldt fuldkommen i Traad med den Holdning, han paa flere væsentlige Punkter og ved flere afgørende Lejligheder havde indtaget under Skattekommissionens Arbejder. Nu glæder det mig meget i Dag at høre, at det ærede Medlems Udtalelser under 1ste Behandling af Skattelovene ikke have været dikterede af noget som helst Ønske om at faa Skattelovene anderledes, end de foreligge fra Skattekommissionens Haand, men at de alene have været et Udtryk, som det ærede Medlem har følt det nødvendigt at give sin Beskedenhed som Medforslagsstiller. Jeg glædede mig meget over at høre dette og skal samtidig lige over for det ærede Medlem erkende, at hans Beskedenhed maa være meget stor.

Det ærede Medlem fremsatte igen i Dag en Udtalelse om, at det var ham noget nyt, at de fire Skattelove vare at betragte som et samlet Hele. Naar det ærede Medlem siger, at det er ham noget nyt, er det selvfølgelig ham noget nyt, men jeg skal atter hævde, at det gentagne Gange har været gjort gældende i Skattekommissionen, særlig af det ærede Medlem fra Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at Enighed om Lovforslaget om de kommunale Skatteregler var en nødvendig Betingelse for Enighed om de tre andre Lovforslag. Hvad jeg i den Henseende har udtalt her i Salen, refererer sig udelukkende til, hvad der er passeret i Skattekommissionen og slet ikke til, hvad det ærede Medlem for Skive i Dag behagede at kalde „de mere private Forhandlinger“. Sagen er jo den, at der mellem det ærede Medlem fra Odense og mig vedrørende den hele Skattereform ingen private Forhandlinger har fundet Sted. Vi have forhandlet med hinanden ifølge et Hverv, der er paalagt os af selve Skattekommissionen som Helhed, deriblandt ogsaa det ærede Medlem for Skive, og vi have i Skattekommissionen givet Meddelelse om disse „private“ Forhandlingers Indhold og Resultat. Jeg forstaaer naturligvis meget godt,

at det ærede Medlem for Skive med Erindringen om en for hans Parti uden Tvivl dejlig Fortid, ikke har kunnet tænke sig Muligheden af, at en Højremand og en Venstremand, naar de fik Anledning til ifølge et officielt Hverv at forhandle sammen, skulde kunne lade en saa udmærket Lejlighed til at drive hemmelig Underhaandspolitik gaa fra sig. Men saaledes har Tilfældet imidlertid ikke været ved den foreliggende Lejlighed.

N. Pedersen: Det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) udtalte, at jeg, der var Medlem af Skattekommissionen, ved et Møde i Grenaa havde sagt, at Tiendeloven ikke stod i nogen som helst Forbindelse med de andre Lovforslag, som Skattekommissionen havde fremsat, og han henviste i saa Henseende til et Referat i „Randers Venstreblad“. Jeg har ogsaa set dette Referat, og det var mig straks klart, at, som det var formet, gengav det ikke mine Udtalelser paa en paalidelig Maade. Jeg vil foreslaa det ærede Medlem at læse Referatet af mine Udtalelser i „Grenaa Folketidende“, som giver et væsentlig andet Indtryk af dem end Referatet i Randers Venstreblad. For øvrigt skal jeg blot sige, at naar jeg kom til at udtale mig om denne Sag, hidrørte det fra, at en Forespørger — for øvrigt en Meningsfælle af det ærede Medlem — udtalte, at han frygtede for, at Tiendelovforslaget skulde komme til at skade de andre Lovforslag. Han spurgte, om det var en absolut Betingelse, at samtlige fire Lovforslag skulde gennemføres under et. Jeg svarede dertil, at det var Skattekommissionens oprigtige Ønske at faa samtlige fire Lovforslag gennemførte, thi de omhandlede allesammen Reformspørgsmaal, som man ikke kunde lade ligge, og som jeg var overbevist om, at vi vilde gøre alt for at faa gennemførte. For mit Vedkommende satte jeg megen Pris paa Tiendeloven, som jeg netop skænkede en særlig Omtale ved det nævnte Møde, idet jeg mente, den var paatrængende nødvendig, men paa den anden Side erklærede jeg, at Tiendelovforslaget ikke stod i nogen absolut uløselig Forbindelse med de andre saaledes, at den just skulde vedtages sammen med de andre tre Lovforslag. Jeg fremhævede imidlertid udtrykkeligt, at det vilde være vort Formaal at blive ved med at arbejde for disse forskellige Lovforslag, indtil de bleve gennemførte allesammen. Jeg kan ikke forstaa, at den Opfattelse, jeg saaledes har gjort gældende, ikke skulde